

[Christmas Møller.]

bliver gennemført, Foranstaltninger, som jeg meget ofte er med til at forsvare, men som man skulde synes, den paagældende Presse var nærmere til at forsvare. Hvis man ikke kender Adressen, synes jeg, man skulde tale med den højtærede Udenrigsminister om det og bede ham tale med sine to tidligere Ministerkolleger, en forhenværende Statsminister og en forhenværende Udenrigsminister, som jo maa kunne øve Indflydelse paa dette Forhold. Det kan ikke være saaledes, at der paa dette Omraade skal være en særlig Moral, om jeg saa maa sige, for et Regeringsblad. Det er helt urimeligt, at en saa stærk Regering som den nuværende finder sig i det Forhold.

Rager: Indholdet af den Dagsorden, som det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har stillet, har han og jeg været enige om, og mit Parti vil ogsaa stemme for denne Dagsorden. I øvrigt kan jeg indskrænke mig til at konstatere, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der, første Gang han havde Ordet, udslyngede forskellige Paa-stande, som jeg har hævdet er ubeviselige, og som jeg har bedt ham om at bevise, har holdt sig ganske tilbage fra noget saadant. Det ligger fuldstændig paa Linie med den usaglige Stilling, det ærede Medlem til enhver Tid indtager med saa stort Held og paa saa udmærket Vis.

Hartel: Nu ved jeg jo ikke, om Ordet „Sofaimportører“ er et uartig Ord, men det maa siges at være en stor Mangel ved Regeringspartiernes Dagsorden, at den intet indeholder om det, som Sagen er rejst paa af den ærede Forespørger, og for os indeholder den yderligere den store Fejl, at den intet som helst siger om, hvem de Værdier skal tilfalde, som udgør Differencen mellem den officielle Kurs, som ansættes, og den virkelige Værdi, som Valutaen har. Det er klart, at naar man ikke agter paa nogen som helst Maade at rette paa dette Misforhold, vil man end ikke kunne opnaa en Slags Borgfred fra vor Side over for det nuværende System. Jeg bruger udtrykkelig dette Udtryk, for vi er selvfølgelig til enhver Tid Modstandere af Valutasystemet, saaledes som det former sig, men der kunde tænkes en Borgfred i en vis Periode som den nuværende, hvis man i det mindste administrerede Systemet retfærdigt, men der har ikke paa noget Tidspunkt været noget alvorligt Tilløb dertil.

Selv det Forslag, som blev fremsat af

Hr. Koed om en Bortauktionering af Valutaattesterne, er ikke blevet ledsaget af en Tilkendegivelse af, at de Værdier, som i saa Tilfælde maatte kunne opnaas, burde tilfalde de Erhverv, som har fremskaffet Valutaen.

Derfor vil Tilslutning til en Dagsorden som den, Regeringspartierne har stillet, let opfattes som en Slags Tilslutning til deres almindelige Politik paa det valutariske Omraade, og derfor er vi ude af Stand til at give den vor Tilslutning.

Den højtærede Minister var endelig saa venlig at sige til mig, at jeg altid havde fri Bane til ham, naar jeg ønskede Oplysninger om forskellige Forhold, og det er rigtigt. Jeg har ved tidligere Lejligheder — og jeg gør det ogsaa i Dag — anerkendt Ministerens overordentlige Imødekommenhed, naar man henvender sig til ham, men jeg ser ikke, hvorledes jeg skulde kunne henvende mig til ham i Anledning af den Sag, som jeg fremdrog før, om Grosserer Viggo Jeppesens Forhold, idet det ikke er noget privat Anliggende, det her drejer sig om, men en Sag, som den paagældende selv har lagt frem for Offentligheden. Det er givet, at hvis den paagældende havde henvendt sig til mig og bedt mig tage mig af Sagen, saa vilde jeg gerne have søgt Ministerens Bistand; men denne Sag er allerede offentlig tilgængelig, og det, jeg særlig tænker paa og tænkte paa, da jeg redegjorde for Sagen i første Omgang — og jeg har ikke noget Indtryk af, at der er nogen, der har næret mindste Tvivl om Rigtigheden af det, jeg fremsatte —, var en Artikel i „Børsen“ fra 2. Februar 1940. Da nu Sagen har været debatteret saa meget frem og tilbage, vil jeg, idet jeg forudsætter, at mange Medlemmer vil se paa det paa samme Maade som jeg, nemlig at Sagen er moden til en Slags Undersøgelse, enten det nu skal være fra Grosserer-Societetets Side eller fra Valutamyndighedernes Side, gerne have Lov til at oplæse den Passus, jeg særlig ønsker, at Opmærksomheden henledes paa, idet jeg anser det, der dér siges, for meget alvorligt. Der staar nemlig følgende:

„Havde Komiteen og dennes Valutaudvalg ikke behandlet denne Dokumentation ganske overfladisk, men derimod sat sig ind i Sagen, havde det været muligt ikke alene for Komiteens Valutaudvalg, men ogsaa for Hr. Prieme straks at fastslaa, at den af Brancheforeningen afgivne Erklæring var urigtig, hvorved man havde skaanet mig for den Behandling, jeg blev udsat for. Det var først, efter